

Sentencja

- 1) Wykładni art. 145 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2002 z dnia 11 marca 2002 r. w związku z art. 29 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy dokonywać w taki sposób, iż przepis ten dotyczy sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym, w której stwierdzono, że w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu w odniesieniu do określonego towaru istnieje ryzyko związane z jego produkcją, polegające na tym, że podczas użytkowania może on stać się wadliwy i w związku z tym sprzedawca, wypełniając zobowiązanie gwarancyjne przewidziane w umowie sprzedaży zawartej z kupującym, udziela kupującemu upustu w formie pokrycia kosztów, które powstały dla niego na skutek eliminującego powyższe ryzyko dostosowania towaru.
- 2) Artykuł 145 ust. 3 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 444/2002, przewidujący termin dwunastu miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu, w którym musi nastąpić dostosowanie faktycznie zapłaconej bądź należnej ceny, jest nieważny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 14.3.2016.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München – Niemcy) – Tigers GmbH / Hauptzollamt Landshut

(Sprawa C-156/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 412/2013 – Artykuł 1 ust. 3 – Wspólnotowy kodeks celny – Artykuł 78 – Zasada uwarunkowania stosowania indywidualnych stawek cła antydumpingowego przedstawieniem ważnej faktury – Dopuszczalność przedstawienia ważnej faktury handlowej po dokonaniu zgłoszenia celnego – Odmowa zwrotu kosztów)

(2017/C 412/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tigers GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Landshut

Sentencja

Artykuł 1 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 412/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej należy interpretować w ten sposób, iż przepis ten zezwala na przedstawienie ważnej faktury handlowej po dokonaniu zgłoszenia celnego w celach ustalenia ostatecznego cła antydumpingowego, w sytuacji gdy spełnione są wszystkie inne wcześniejsze przesłanki konieczne do uzyskania szczególnej stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstwa i gdy zapewnione jest przestrzeganie prawidłowego stosowania ceł antydumpingowych, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.